

Reseskildring november 2011

Det börjar mörkna när vi kliver ur flygplanet och luftfuktigheten slår emot oss som en våt handduk. Dofterna - ljuden - och det speciella skymningsljuset - bekanta saker för de flesta av oss i gruppen, helt nya för andra men tillsammans är vi i en och samma känsla - äntligen framme i Sierra Leone! Denna gång är vi många med på resan - 10 personer! Några kommer att arbeta med uppföljning av våra Sidaprojekt - andra ska volontärarbeta för föreningens räkning.

Fredag 4 november

Skolbarnen stod beredda för ett fantastiskt välkomnande direkt på morgonen. Iklädda sina gula uniformer sjöng de sånger och vi blev alldeles varma om hjärtat över att se dem. Vi fortsatte dagen med att ha läsgrupper på skolan. Eftersom klasserna är så stora så kan man aldrig erbjuda denna typ av undervisning i vanliga fall så därför var intresset från elevernas sida stort!

Vi besökte också några av de barn som ska skrivas in i vårt fadderprogram. Jag slutar aldrig att förundras över hur människor som tvingas leva i en sådan här miljö samtidigt kan uppvisa en sådan livsglädje och kraft att ta sig an livets vedermödor.

Lördag 5 november

Dags för styrelsemöten. Våra ungdomar träffade PEYA, den ungdomsorganisation som vuxit fram i Portee under de senaste åren och som tillsammans med våra ungdomar genomför projekt inom mänskliga rättigheter och miljöfrågor. Vi lite äldre satt ner med styrelsen för Future of Sierra Leone. Vi har mycket som ska diskuteras under veckan och det kändes skönt att lägga upp ett program tillsammans. Viljan att satsa är stor och här finns mycket arbetspotential.

Under dagen träffade några av oss samtliga "gamla" fadderbarn. I enskilda möten läste vi brev från våra faddrar och barnen fick möjlighet att rita eller skriva ett litet svarsbrev. Det är en härlig känsla att få dessa stunder med barnen och det känns viktigt att få se varje enskilt fadderbarn för en pratstund.

Söndag 6 november

Vi reste tidigt på morgonen mot byn Kumra Bai Yoni. Bussen var trång och stannade vid ett antal tillfällen på grund av filter som slammade igen och andra tekniska bekymmer. Det kändes som om det var som vanligt så vi höll humöret uppe och blev inte alltför oroade.

I Kumra Bai Yoni ville vi dels kontrollera hur byns hälsoklinik fungerar, en klinik som vi ju rustat upp tack vare stöd från svenska familjer. Det visade sig att kliniken fortfarande fungerar mycket bra. Många nya barn har sett världens ljus i de nya fräscha rummen och många andra har fått olika behandlingar gjorda. Det är också från kliniken som utbildningarna inom hiv- och malaria koordineras.

I år har mer än 100 personer deltagit i dessa utbildningar och många fler står på kö för att få plats nästa år.

Vi passade också på att lämna ut lite av det fotbollsmaterial som vi har med oss från Sverige. Glädjefnatt utbröt! Tillsammans med läraren på skolan diskuterade vi också den insats vi gör i byn inom läs- och skrivkunskap. Här finns mycket att göra inom detta område eftersom så gott som alla är analfabeter.

Måndag 7 november

Vi fortsatte med besök hos nya fadderbarn. Detta läsår skriver vi in 10 stycken och det totala antalet uppgår nu till 129 barn. Några av de nya har det riktigt, riktigt tufft. De saknar möbler totalt och sover på jutfiltar direkt på cementgolvet. Många av barnen har förlorat en förälder och man kan bara ana den sorg som familjerna gått igenom. Det känns därför oerhört skönt att få komma till familjen för att informera om fadderskapet. Nu lyfts i alla fall en börda från familjens axlar.

Ungdomarna genomförde en datautbildning med deltagare ur PEYA. Vi hoppas att få till en bättre e-postkontakt mellan våra ungdomsgrupper men än återstår mycket träning innan detta är möjligt.

Idag är det Tobaski i Sierra Leone så det mesta är stängt och barnen har fått ledigt från skolan. Vi passade därför på att resa ner till Bureau Beach på eftermiddagen. Lika ljuvligt som vanligt och sådan otrolig kontrast mot det smutsiga Portee!

Tisdag 8 november

Vår stora utflykt "Barn för en dag" stod på programmet. I inhyrda bussar for alla skolans elever, lärare och många föräldrar till Tokey, ca 1,5 timmes bilresa från Freetown. Med i bagaget hade vi bland annat fotbollskläder, skänkta av vänliga människor i Skanör med omnejd. Vår skola skulle dagen till ära möta skolan i Tokey och hur stort detta var förstod vi först när vi kom fram. Hela Tokeys verksamhet avstannade för att alla ville finnas med och titta på matchen. Att pojkarna i laget var stolta över att få spela i riktiga matchkläder var inget att ta miste på. Solen gassade och temperaturen var uppe i minst 40 grader men tempot på plan var det inget fel på. Porteeskolan vann med 3-1!

Efter matchen genomfördes ett program på stranden. En mängd drama spelades upp och som vanligt blev detta en dag att minnas för oss alla!

Onsdag 9 november

Några av oss startade dagen med att åka in till Freetown för ett hedersamt besök hos landets First Lady, Mrs Sia Koroma. Vi har ju haft glädjen att möta henne vid tidigare tillfällen men ett besök hos presidentfamiljen känns alltid lika speciellt och det är

verkligen en stor ära för oss att få komma dit. Återigen fick vi möjlighet att ta upp vårt bekymmer med uteblivna lärarlöner och ett nytt "Letter of recommendation" skrevs. Med detta i handen for vi till utbildningsministeriet för att träffa en nyutträd biträdande utbildningsminister. Nu håller vi tummarna för att processen ska gå i rätt riktning!

Tre stycken ur gruppen fick idag möjlighet att besöka Mercy Ships, ett flytande fartyg som ligger för ankar vid hamnen i Freetown. Fartyget har tre operationssalar och en tandläkarklinik och vi har som organisation haft möjlighet att sända ett 30-tal patienter från Portee och Kumra för behandling. Den här typen av nätverk känns härliga att bygga upp eftersom det verkligen kommer människorna i landet till godo.

Torsdag 10 november

Vi börjar kunna bocka av vår "att-göra-lista". Ganska många styrelsemöten finns kvar att genomföra men på fadderbarnsfronten har vi lyckats träffa alla barn utom tre. En pojke är försvunnen, under mystiska omständigheter. Polisen är informerad men faktum är att ingen tycks veta vart han tagit vägen. Det ser oroväckande ut men vi håller förstås tummarna för att han ska komma tillrätta. En av flickorna är svårt sjuk och ligger på sjukhus och det tredje barnet är en flicka som flyttat från området. Det är alltid trist att behöva meddela detta till faddrar i Sverige, men så ser helt enkelt verkligheten ut.

Halva gruppen reste tillbaka till Sverige idag. Vi andra genomförde ett långt styrelsemöte under eftermiddagen. Denna gång övade vi på att skriva sakrapporter, en rapport som måste in i samband med vår rapportering av Sida-projekt. Det gick bra och alla var mycket nöjda efteråt.

Fredag 11 november

Nu firas Thanks Giving i landet. Som en del av detta samlades hela skolan i den stora moskén som uppfördes av Khadaffi för några år sedan. Den var verkligen magnifik och även om vi kände oss något ovana iklädda sjalar och heltäckta klänningar, så var det en mycket speciell upplevelse.

På eftermiddagen åkte vi in till Freetown för att beställa ris och andra matprodukter till de matpaket som ska delas ut på söndagen. Vi fick ett bra pris och allt ska levereras till skolan utan att vi behöver betala för transport.

Vi träffade åter styrelsen och arbetade idag kring hur finansiell rapportering ska gå till. Det är många moment att gå igenom men vi bedömer nu att styrelsen i Portee kommer klara av detta bra!

På eftermiddagen for vi in till tv-stationen för ett planeringsmöte tillsammans med tv-chefen. Vi kommer få möjlighet att få två aktiviteter med som reportage i de dagliga sändningarna och dessutom ska Lotta göra en intervju på måndag, strax innan vi åker hem.

Lördag 12 november

Idag har vi haft utvärdering av alla våra insatser. Det blev många, långa samtal men det var absolut värt den tid det tog. Det känns viktigt att sitta ner tillsammans och diskutera kring hur insatser genomförs, vad som kan bli bättre och vad som fungerar bra.

Vi hade också möjlighet att idag köpa in 6 getter, tänkta att dela ut till extra behövande familjer. Det var jättekul att gå runt i Portee med dessa getter och naturligtvis blev

familjerna väldigt glada. Just getter verkar fungera bra att ha eftersom de tycks vara mer eller mindre allätare.

Söndag 13 november

Idag var det fest hela dagen! Vi kom till skolan i Portee tidigt på morgonen och då var aktiviteten i full gång. Kläder syddes, knappar skulle sys i- allt för att alla barnen skulle kunna gå finklädna i skolans första riktiga skolmarsch! Programmet startade i kyrkan men en 2,5 timmar lång gudstjänst. Mycket musik och dans och ganska lång predikan... Efter gudstjänsten ställde alla upp på led och tillsammans med tre orkestrar, en scoutgrupp, eskort av polis och militär, gick vi genom gatorna för att visa upp vilka fina elever vi har på vår skola. Det var en glädjens dag och stoltheten lyste i allas ögon!

Måndag 14 november

Dags för hemfärd till Sverige! Vi höll dock igång intill slutet och startade morgonen med att dela ut matpaket till alla fadderfamiljer. Därefter for Lotta in till tv för att delta i en direktsändning under vilken hon fick möjlighet att berätta om föreningen och dess arbete samt vår önskan om att få frågan om löner löst. Vi hoppas att det ger bra respons från utbildningsministeriet!

Vi sammanfattar vårt besök och kan konstatera att vi åter haft en fantastisk vistelse i Sierra Leone. Det är så otroligt roligt att få följa utvecklingen och se att många saker går åt rätt håll. Vår samarbetsorganisation gör ett bra arbete och tack vare att de är villiga att satsa så här hårt så kommer utvecklingen att bli än bättre.